

Jacek Pierzak, Dariusz Rozmus

Mikołów, woj. katowickie, Kościół
św. Wojciecha, St. 2, AZP: 100-46/nie
bad.

Informator Archeologiczny : badania 23, 89

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wschodu odcięty jest głęboką fosą zwieńczoną po obu stronach wałami ziemnymi. Wierzchołek cypla w kształcie stożka jest odcięty mniejszą, obecnie zamuloną fosą.

Wykop sondażowy założono na osi W-E, począwszy od kulminacji wierzchołka cypla, poprzez fosę na majdan badanego obiektu (wymiary wykopu sondażowego 13x2 m).

W trakcie eksploracji odkryto na kulminacji cypla (stożka) na głębokości 95-100 cm, relikty drewnianej więzy mieszkalno-obronnej. Uchwycono podczas badań klepisko z wypalanej polepy, warstwę spalenizny, liczne występujące gwoździe i ceramikę.

Eksploracja wypełniła fosy umożliwiła odsłonięcie na głębokości 375 cm licząc od kulminacji stożka pozostałości spalanej konstrukcji mostu, łączącego cyplę z majdanem. Stwierdzono tu m. in. występowanie kamiennej obudowy słupów nośnych mostu. Materiał ceramiczny uzyskany w trakcie badań oraz miąższość warstwy kulturowej wskazuje na jednofazowość obiektu funkcjonującego pomiędzy drugą połową XIII w. a pierwszą ćwiercią XIV w.

Gródek został zniszczony najprawdopodobniej podczas walk prowadzonych w pierwszym dziesięcioleciu czternastego wieku pomiędzy Wacławem II Czeskim i jego zwolennikiem biskupem krakowskim Janem Muską, w rękach którego znajdował się zamek w sąsiednim Sławkowie, a Władysławem Łokietkiem.

O zniszczeniach świadczy przede wszystkim warstwa spalenizny oraz bełty kuszy.

Zabytki oraz dokumentacja znajdują się w gestii Wojewódzkiego Konserwatora d/s Zabytków Archeologicznych w Katowicach.

Lubiąż, gm. Wołów,
woj. wrocławskie,
St. 19, AZP: 76-23/39

Wojewódzki Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski we Wrocławiu

Badaniami kierowała dr inż. Ewa Lużyńska. Konsultanci prof. dr Edmund Malachowicz, dr Maria Dąbrowska. Drugi sezon badań Zespół poklastorowy w Lubiążu Browar.

Badania ratownicze architektury browaru klasztornego w Lubiążu były kontynuacją prac rozpoczętych w 1988 r. i towarzyszyły remontowi drugiej kondygnacji budynku. Odsłonięto przestrzenie międzysklepienne, co pozwoliło na analizę budowy murów średniowiecznych.

Po oczyszczeniu z tynku lic ścian stwierdzono, że w obrębie browaru barokowego znajdują się cztery budynki gospodarcze w tym dwa wzniesione w okresie od końca XII w. do początku XIII w., kuchnia z początku XIII w. kryta sklepieniem kopulastym na żagielkach. Ponadto budynek prawdopodobnie z końca XIII w. przylegający z jednej strony do kuchni a z drugiej być może do nieistniejącego refektarza klasztornego.

Badania będą kontynuowane.

Lekno, gm. Wągrowiec woj. pilskie St. 3 patrz wczesne średniowiecze

Lubienko, gm. Tarnowiec woj. króśnieńskie St. 1 patrz wczesne średniowiecze

Mikołów, woj. katowickie,
Kościół św. Wojciecha,
St. 2, AZP: 100-46/nie bad.

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Katowicach

Badania prowadzili: mgr Jacek Pierzak oraz mgr Dariusz Rozmus. Finansował WKZ w Katowicach. Pierwszy sezon badań. Wzgórze kościelne ze śladami osadnictwa z XIV-XV w, nowożytno cmentarzysko.

Stanowisko położone jest na obszarze wzgórka przy kościele św. Wojciecha w Mikołowie usytuowanego przy ul. Okrzei. Badania miały charakter ratowniczo-sondażowy, objęły partię wzgórza przeznaczoną do niwelacji pod drogę dojazdową do klasztoru Sióstr Boromeuszek.

Wykop założony w miejscu lokalizacji przebiegu projektowanej drogi posiadał wymiary 7x2 m. W trakcie eksploracji stwierdzono istnienie warstwy kulturowej z XIV w. zawierającej charakterystyczną dla tego okresu ceramikę. Odkryto również ślady konstrukcji drewnianej z powyższego okresu, będącej prawdopodobnie reliktemi płotu, parkanu (?) otaczającego być może pierwszy, nieistniejący obecnie, kościół drewniany w Mikołowie, znany ze źródeł pisanych (pierwsza wzmianka z 1287 r. — dokument ks. Mieszka Opolskiego).

Ponad warstwą z XIV w. znajdowała się przemieszana warstwa o miąższości ok. 150 cm zawierająca zniszczone nowożytno pochówki.

Zabytki oraz dokumentacja znajduje się w gestii Wojewódzkiego Konserwatora d/s Zabytków Archeologicznych w Katowicach.

Miłki, gm. Elk woj. suwalskie St. 4 patrz paleolit i mezolit

Nowa Biśka, gm. Nowy Targ woj. nowosądeckie patrz paleolit i mezolit